



**EUROOPAN UNIONIN
NEUVOSTO**

**Bryssel, 27. marraskuuta 2009 (30.11)
(OR. en)**

**Toimielinten välinen asia:
2000/0177 (CNS)**

**16113/09
ADD 1**

PI 122

LISÄYS ILMOITUKSEEN

Lähetäjä:	Neuvoston pääsihteeristö
Vastaanottaja:	Neuvosto (kilpailukyky)
Ed. asiak. nro:	16313/09 PI 131 COUR 82
Kom:n ehd. nro:	10786/00 PI 49
Asia:	Ehdotus neuvoston asetukseksi EU-patentista – Yleisnäkemys

Valtuuskunnille toimitetaan liitteessä tarkistettu ehdotus neuvoston asetukseksi Euroopan unionin patentista, jonka puheenjohtajavaltio on laatinut neuvoston (kilpailukyky) istunnossa 4.12.2009 käytävää keskustelua varten.

Lissabonin sopimuksen tullessa voimaan 1.12.2009 ilmaus 'yhteisö' on tarpeen mukaan korvattu koko tekstissä ilmauksella 'Euroopan unioni' (ks. Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 1 artikla, sellaisena kuin se on Lissabonin sopimuksella muutettuna).

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS

Euroopan unionin patentista

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti viimeksi mainitun sopimuksen 118 artiklan ensimmäisen kohdan, ottaa huomioon komission ehdotuksen¹, ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon², ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon³,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan unionin (jäljempänä 'EU') toiminta merkitsee sisämarkkinoiden perustamista, joilla tavaroiden vapaan liikkuvuuden esteet poistetaan, ja järjestelmän luomista, jolla varmistetaan, ettei kilpailu sisämarkkinoilla vääristy. Sellaisten oikeudellisten edellytysten luominen, joiden avulla yritykset voivat mukauttaa tuotteidensa tuotanto- ja jakelutoiminnan EU:n mittasuhteisiin, edistää näiden tavoitteiden saavuttamista. Patentti, jolla on yhdenmukainen suoja ja samat vaikutukset koko EU:n alueella, on eräs oikeudellisista välineistä, joita yrityksillä olisi oltava käytössään.

¹ Ehdotus neuvoston asetukseksi EU-patentista, KOM(2000) 412 lopullinen – CNS 2000/0177 * (EYVL C 337E, 28.11.2000, s. 278).

² Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma ehdotuksesta neuvoston asetukseksi EU-patentista, KOM(2000) 412 – C5-0461/2000 – 2000/0177 (CNS), EUVL C 127E, s. 519-526.

³ Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunto ehdotuksesta neuvoston asetukseksi EU-patentista (EYVL C 155, 29.5.2001, s. 80).

- (1 a) Kustannuksia säästävä, oikeudellisesti varma Euroopan unionin patentti (jäljempänä EU-patentti) hyödyttäisi etenkin pieniä ja keskisuuria yrityksiä (jäljempänä 'pk-yritykset') ja täydentäisi eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevaa Small Business Act for Europe -aloitetta. Tällaisen yhtenäisen nimikkeen luomisen pitäisi tehdä patenttijärjestelmään pääsystä helpompaa ja halvempaa ja vähentää siihen liittyviä riskejä, mikä olisi erityisen tärkeää pk-yrityksille.
- (1 b) Yhtenäinen nimike, joka antaa saman suojan koko EU:ssa, edistäisi ja tehostaisi väärennösten ja patentinloukkausten torjuntaa ja hyödyttäisi keksijöitä, yrityksiä ja koko yhteiskuntaa. Aukoton maantieteellinen kattavuus takaisi tosiasiallisen patenttisuojan EU:n kaikilla ulkorajoilla ja auttaisi ehkäisemään väärennettyjen tuotteiden tuloa eurooppalaisille sisämarkkinoille tulliviranomaisten toimenpiteistä epäiltäessä tavaroiden loukkaavan tiettyjä teollis- ja tekijänoikeuksia sekä tiettyjä teollis- ja tekijänoikeuksia loukkaavien tavaroiden suhteen toteutettavista toimenpiteistä 22 päivänä heinäkuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1383/2003⁴ pohjalta.
- (2) Eurooppapatenttien myöntämisestä 5 päivänä lokakuuta 1973 tehdyllä yleissopimuksella, sellaisena kuin se on muutettuna 29 päivänä marraskuuta 2000 hyväksytyllä tarkistusasiakirjalla (jäljempänä 'Euroopan patenttisopimus'), perustettiin Euroopan patenttivirasto (jäljempänä 'EPO') vastaamaan eurooppapatenttien myöntämisestä. EU-patentin myöntämisessä olisi nojaututtava EPO:n asiantuntemukseen.
- (2 a) EPolla olisi keskeinen tehtävä EU-patenttien hallinnoinnissa ja se yksin vastaisi EU-patenttihakemusten tutkimisesta ja EU-patenttien myöntämisestä. Tehostetun kumppanuuden pitäisi kuitenkin mahdollistaa se, että Euroopan patenttivirasto voi tarvittaessa hyödyntää säännöllisesti sellaisten tutkimusten tuloksia, joita Euroopan patenttijärjestön jäsenvaltioiden teollisoikeuksien keskusvirastot ovat tehneet kansallisista patenttihakemuksista, joiden osalta myöhemmissä eurooppapatenttihakemuksissa pyydetään etuoikeutta.

⁴ EUVL L 196, 2.8.2003, s. 7.

- (2 aa) Kaikilla teollisoikeuksien keskusvirastoilla, myös niillä, jotka eivät tee tutkimuksia kansallisen patentin myöntämismenettelyn kuluessa, voi olla merkittävä tehtävä tehostetussa kumppanuudessa, muun muassa EU-patenttien potentiaalisten hakijoiden, erityisesti pk-yritysten, neuvonta ja tukeminen, hakemusten vastaanotto, hakemusten toimittaminen EPOLle ja patenttitiedon levittäminen. Kansallisille patenttivirastoille olisi maksettava korvaus näistä tehtävistä vuosimaksujen jakamisen kautta.
- (2 b) EU-patenttihakemukset olisi toimitettava suoraan EPOLle tai jäsenvaltion kansallisen patenttiviraston kautta.
- (2 c) EU-patenttihakemukseen liittyvien käsittelymaksujen tason olisi oltava yhtäläinen riippumatta siitä, missä hakemus tehdään, ja sen olisi oltava riippuvainen EU-patentin käsittelykustannuksista.
- (3) Euroopan unionin liittyminen Euroopan patenttisopimukseen tarjoaisi sille mahdollisuuden liittyä Euroopan patenttisopimuksella perustettuun oikeusjärjestelmään alueena, jolle voidaan myöntää yhtenäinen patentti. EU-patentin myöntämistä edeltävään vaiheeseen olisi siten sovellettava pääasiassa Euroopan patenttisopimusta. Tässä asetuksessa olisi erityisesti vahvistettava EU-patenttiin sen myöntämisestä alkaen sovellettava lainsäädäntö.
- (3 a) EPO:n tehtäviin olisi kuuluttava myös EU-patentin hallinnointi patentin myöntämisen jälkeisessä vaiheessa, esimerkiksi vuosimaksujen kerääminen ja jakaminen jäsenvaltioille sekä EU-patenttirekisterin hallinnointi.
- (4 a) Sikäli kuin tässä asetuksessa ei toisin säädetä, EU-patenttiin sovellettavassa aineellisessa oikeudessa, joka koskee esimerkiksi patentoitavuutta, patenttisuojan laajuutta ja patentin vaikutusten rajoittamista, olisi noudatettava Euroopan patenttisopimuksen ja, kun se on sopusoinnussa EU:n oikeuden kanssa, kansallisen lainsäädännön asiaan liittyviä määräyksiä.

- (4 b) EU-patentin olisi oltava kolmas vaihtoehto. Hakijoiden olisi voitava edelleen hakea sen asemesta kansallista tai eurooppapatenttia. Tämä asetus ei vaikuta jäsenvaltioiden oikeuteen myöntää kansallisia patentteja eikä sen pitäisi korvata jäsenvaltioiden patenttilakeja eikä Euroopan patenttisopimuksella vahvistettua eurooppapatenttioikeutta.
- (6) EU-patentilla saavutetun yksinoikeuden kielteisiä vaikutuksia olisi voitava hillitä pakkolupajärjestelmän avulla. Tämä ei vaikuta komission tai kansallisten viranomaisten soveltamaan EU:n kilpailulainsäädäntöön. Pakkolupien myöntäminen olisi annettava [eurooppa- ja EU-patenttituomioistuimen] tehtäväksi tilanteissa, jotka eivät kuulu EU:n kilpailulainsäädännön soveltamisalaan.
- (7) EU-patentin lainkäyttöjärjestelmän olisi oltava osa [eurooppa- ja EU-patenttituomioistuinta], joka käyttää toimivaltaa sekä eurooppapatenttien että EU-patenttien osalta. Tämän toimivallan perustana on ja sitä sääntelee *[säädöksen nimi]*.
- (8) Ehdotetun toimen tavoitteet, erityisesti yhtenäisen, koko EU:ssa vaikuttavan oikeuden luominen, voidaan saavuttaa ainoastaan EU:n tasolla perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistettujen toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden mukaisesti. Tässä asetuksessa säädetään ainoastaan vähimmäisvaatimuksista näiden tavoitteiden saavuttamiseksi eikä siinä ylitetä sitä, mikä on tämän vuoksi tarpeen.
- (9) EU-patentin luominen tällä asetuksella on osa kattavaa patenttiuudistusta, johon liittyy myös Euroopan patenttisopimuksen muuttaminen ja yhtenäisen patenttioikeudenkäyntijärjestelmän perustaminen EU:n, sen jäsenvaltioiden ja tiettyjen muiden Euroopan patenttisopimuksen sopimuspuolten välillä tehtävän ja jäsenvaltioiden valtiosääntöjen asettamien vaatimusten mukaisesti ratifioitavan kansainvälisen sopimuksen pohjalta,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan kaikkiin 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin EU-patentteihin ja kaikkiin EU-patentteja koskeviin hakemuksiin.

2 artikla

EU-patentti

1. EU-patentti on EU:n nimeävä EPO:n Euroopan patenttisopimuksen määräysten mukaisesti myöntämä eurooppapatentti⁵.
2. EU-patentti on luonteeltaan yhtenäinen. Sen vaikutukset ovat samat koko EU:n alueella ja se voidaan myöntää, siirtää tai mitätöidä tai sitä voidaan rajoittaa tai se voi raueta ainoastaan koko EU:n osalta.
3. EU-patentti on luonteeltaan riippumaton. Jollei 4 kohdasta muuta johdu, EU-patenttiin sovelletaan ainoastaan tätä asetusta sekä EU:n oikeuden yleisiä periaatteita. Tämän asetuksen säännökset eivät vaikuta EU:n kilpailulainsäädännön eivätkä rikosoikeudellisesta vastuusta, vilpillisestä kilpailusta ja sulautumisista annettujen jäsenvaltioiden lakien soveltamiseen.
4. Euroopan patenttisopimusta sovelletaan EU-patentteihin ja EU-patenttia koskeviin hakemuksiin siltä osin kuin tässä asetuksessa ei säädetä erityissääntöjä.

⁵ <http://www.epo.org/patents/law/legal-texts/epc.html>

3 artikla

Soveltaminen merialueisiin ja merenalaisiin alueisiin sekä avaruuteen

1. Tätä asetusta sovelletaan myös sellaisiin jäsenvaltion alueen viereisiin merialueisiin ja merenalaisiin alueisiin, joilla tämä jäsenvaltio käyttää kansainvälisen oikeuden mukaisesti määräämisoikeutta tai lainkäyttövaltaa.
2. Tätä asetusta sovelletaan keksintöihin, jotka tehdään tai joita käytetään ilmakehän ulkopuolella, taivaankappaleet ja avaruusalukset mukaan lukien, ja jotka ovat kansainvälisen oikeuden mukaisesti yhden tai useamman jäsenvaltion lainkäyttövallan tai valvonnan alaisuudessa.

II LUKU

PATENTTIOIKEUS

1 JAKSO

OIKEUS PATENTTIIN

4 artikla

Oikeus EU-patenttiin

1. Oikeus EU-patenttiin kuuluu keksijälle tai sille, jolle hänen oikeutensa on siirtynyt.
2. Jos keksijä on työntekijä, määräytyy oikeus EU-patenttiin sen valtion lain mukaan, jossa työntekijä pääasiallisesti työskentelee; jos valtiota, jossa työntekijä pääasiallisesti työskentelee, ei voida määritellä, sovelletaan sen valtion lakia, jossa työnantajalla on se toimipaikka, jonka palveluksessa työntekijä on.

3. Jos useampi henkilö on tehnyt keksinnön toisistaan riippumatta, oikeus EU-patenttiin kuuluu henkilölle, jonka EU-patenttia koskevan hakemuksen tekemispäivä tai mahdollinen etuoikeuspäivä on aikaisin. Tätä säännöstä sovelletaan ainoastaan, jos ensimmäinen EU-patenttia koskeva hakemus on julkaistu Euroopan patenttisopimuksen 93 artiklan mukaisesti.

5 artikla

EU-patenttioikeuden vaatiminen

1. Jos EU-patentti on myönnetty sellaiselle henkilölle, joka 4 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaan ei ole suojaan oikeutettu, voi henkilö, jolla kyseisen artiklan mukaisesti on oikeus patenttiin, vaatia patentin siirtämistä itselleen, sanotun kuitenkin rajoittamatta muiden oikeuksien soveltamista tai muihin toimiin ryhtymistä, joita hänen käytettävissään on.
2. Kun henkilöllä on oikeus ainoastaan osaan EU-patentista, hän voi 1 kohdan mukaisesti vaatia yhteishaltijuutta.
3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja oikeuksia on vaadittava kolmen vuoden kuluessa siitä päivästä, jolloin EU-patentin myöntämistä koskeva maininta on julkaistu 57 artiklassa tarkoitettussa EU-patenttilehdessä. Tätä säännöstä ei sovelleta, jos patentinhaltija on tiennyt patentin myöntämis- tai saantihetkellä, ettei ole oikeutettu patenttiin.
4. Tieto oikeudellisen menettelyn aloittamisesta merkitään 56 artiklassa tarkoitettuun EU-patenttirekisteriin. Rekisteriin merkitään myös lopullinen päätös oikeudellisessa menettelyssä tai menettelystä luopuminen.

6 artikla

EU-patentin haltijanvaihdon vaikutukset

1. Kun 5 artiklassa tarkoitettu oikeudellinen menettely johtaa EU-patentin haltijan vaihdokseen, käyttöluvat ja muut oikeudet raukeavat, kun patenttiin oikeutettu henkilö merkitään EU-patenttirekisteriin.
2. Jos ennen kuin merkintä oikeudellisen menettelyn aloittamisesta on tehty rekisteriin,
 - a) patentinhaltija on hyödyntänyt keksintöä EU:n alueella tai tehnyt tosiasiallisia ja vakavia valmisteluja hyödyntääkseen sitä;
tai
 - b) patentin käyttöluvan haltija on saanut käyttöluvan ja hyödyntänyt keksintöä EU:n alueella tai tehnyt tosiasiallisia ja vakavia valmisteluja hyödyntääkseen sitä,

hän voi jatkaa hyödyntämistä sillä edellytyksellä, että pyytää uudelta EU-patenttirekisteriin merkityltä haltijalta ei-yksinomaisen käyttöluvan. Tällainen pyyntö on tehtävä täytäntöönpanoasetuksissa säädetyn ajan kuluessa. Käyttölupa on myönnettävä kohtuulliseksi ajaksi ja kohtuullisin ehdoin.
3. Edellä 2 kohtaa ei sovelleta, jos patentin tai käyttöluvan haltija on toiminut vilpillisessä mielessä ryhtyessään hyödyntämään keksintöä tai tekemään valmisteluja hyödyntääkseen sitä.

2 JAKSO

EU-PATENTIN JA EU-PATENTTIHAKEMUKSEN VAIKUTUKSET

7 artikla

Oikeus estää keksinnön suora hyödyntäminen

EU-patentti antaa haltijalleen oikeuden estää kolmansia osapuolia ilman hänen suostumustaan:

- a) valmistamasta, tarjoamasta, saattamasta markkinoille tai käyttämästä patentin kohteena olevaa tuotetta tai tuomasta maahan tai varastoimasta tuotetta näitä tarkoituksia varten;
- b) käyttämästä patentin kohteena olevaa menetelmää tai, kun kolmas osapuoli on tietoinen tai kun olosuhteista käy selvästi ilmi, että menetelmän käyttö on kielletty ilman patentinhaltijan suostumusta, tarjoamasta menetelmää käyttöön EU:ssa;
- c) tarjoamasta, saattamasta markkinoille, käyttämästä, tuomasta maahan tai varastoimasta näitä tarkoituksia varten tuotetta, joka saadaan suoraan patentin kohteena olevalla menetelmällä.

8 artikla

Oikeus estää keksinnön välillinen hyödyntäminen

1. EU-patentti antaa 7 artiklan mukaisen oikeuden lisäksi haltijalleen oikeuden estää kolmansia osapuolia ilman hänen suostumustaan toimittamasta tai tarjoamasta toimitettavaksi EU:ssa henkilölle, joka on muu kuin patentoidun keksinnön hyödyntämiseen oikeutettu osapuoli, tämän keksinnön johonkin olennaiseen osaan liittyviä keinoja keksinnön hyödyntämiseksi EU:ssa, kun kolmas osapuoli tietää tai kun tilanteesta selvästi käy ilmi, että keinot soveltuvat ja ne on tarkoitettu keksinnön hyödyntämiseen.

2. Edellä 1 kohtaa ei sovelleta silloin, kun hyödyntämiskeinot ovat tuotteita, joita on yleisesti kaupan, paitsi jos kolmas osapuoli yllyttää henkilöä, jolle toimitus on osoitettu, toteuttamaan 7 artiklassa kiellettyjä toimia.
3. Jäljempänä 9 artiklan a–b.1 kohdassa tarkoitettuja toimia suorittavia henkilöitä ei pidetä 1 kohdassa tarkoitettuina osapuolina, joilla on oikeus hyödyntää keksintöä.

9 artikla

EU-patentin vaikutusten rajoitukset

EU-patentin antamat oikeudet eivät käsitä:

- a) yksityisesti ja muissa kuin kaupallisissa tarkoituksissa toteutettuja toimia;
- b) kokeellisia toimia, jotka koskevat patentoidun keksinnön kohdetta;
- b.1) yksinomaan direktiivin 2001/82/EY⁶ 13 artiklan tai direktiivin 2001/83/EY⁷ 10 artiklan mukaisesti tehtävien kokeiden ja tutkimusten suorittamista varten tarvittavia toimia, jotka liittyvät johonkin patenttiin, joka koskee jommassakummassa edellä mainitussa direktiivissä tarkoitettua tuotetta;
- c) lääkkeiden tilapäistä valmistamista apteekissa yksittäistapauksissa lääkemääräyksen perusteella eivätkä näin valmistettuja lääkkeitä koskevia toimia;
- d) patentoidun keksinnön käyttämistä muiden maiden kuin jäsenvaltioiden aluksissa, alusten rungossa, koneistossa, varusteissa, laitteissa ja muissa tarvikkeissa, silloin kun tällainen alus saapuu väliaikaisesti tai vahingossa jäsenvaltioiden aluevesille edellyttäen, että mainittua keksintöä käytetään siellä yksinomaan aluksen tarpeisiin;

⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/82/EY, annettu 6 päivänä marraskuuta 2001, eläinlääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä (EYVL L 311, 28.11.2001, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 31 päivänä maaliskuuta 2004 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2004/28/EY (EUVL L 136, 30.4.2004, s. 58).

⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/83/EY, annettu 6 päivänä marraskuuta 2001, ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä (EYVL L 311, 28.11.2001, s. 67), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 11 päivänä maaliskuuta 2008 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2008/29/EY (EUVL L 81, 20.3.2008, s. 51).

- e) patentoidun keksinnön käyttämistä muiden valtioiden kuin jäsenvaltioiden ilmassa tai maalla kulkevien liikennevälineiden tai muiden liikennevälineiden rakentamisessa tai toiminnassa tai tällaisten ilmassa tai maalla kulkevien liikennevälineiden osien rakentamisessa tai toiminnassa, silloin kun tällainen liikenneväline saapuu väliaikaisesti tai vahingossa jäsenvaltioiden alueelle;
- f) kansainvälisestä siviili-ilmailusta 7 päivänä joulukuuta 1944 tehdyn yleissopimuksen⁸ 27 artiklan mukaisia toimia, silloin kun nämä toimet koskevat muun maan kuin jäsenvaltion ilma-alueita;
- g) sitä, että viljelijä käyttää viljelmiensä tuotteita lisäykseen omalla tilallaan edellyttäen, että patentinhaltija on myynyt tai muutoin toimittanut kasvinlisäysaineiston viljelijälle maatalouskäyttöön tai kasvinlisäysaineisto on myyty tai muutoin toimitettu viljelijälle maatalouskäyttöön patentinhaltijan suostumuksella. Tämän käytön soveltamisala ja yksityiskohtaiset menetelmät esitetään asetuksen (EY) N:o 2100/94⁹ 14 artiklassa;
- h) sitä, että viljelijä käyttää suojattua karjaa tuotantotarkoituksiin, edellyttäen, että patentinhaltija on myynyt tai muutoin toimittanut siitoseläimet tai muun eläinlisäysaineiston viljelijälle tai siitoseläimet tai muu eläinlisäysaineisto on myyty tai muutoin toimitettu viljelijälle patentinhaltijan suostumuksella. Tällaiseen käyttöön sisältyy eläinten tai muun eläinlisäysaineiston toimittaminen viljelijälle tämän maatalouskäyttöön, mutta ei myynti osana kaupallista lisäystoimintaa tai sitä varten;
- i) tietokoneohjelmien oikeudellisesta suojasta annetun direktiivin 91/250/ETY¹⁰ 5 ja 6 artiklan, erityisesti analysointia ja yhteentoimivuutta koskevien direktiivin säännösten, nojalla sallittuja toimia;
- j) bioteknologian keksintöjen oikeudellisesta suojasta annetun direktiivin 98/44/EY¹¹ 10 artiklan nojalla sallittuja toimia.

⁸ Kansainvälinen siviili-ilmailujärjestö (ICAO), Chicagon yleissopimus, asiak. 7300/9 (9. painos, 2006).

⁹ Neuvoston asetus (EY) N:o 2100/94, annettu 27 päivänä heinäkuuta 1994, yhteisön kasvinjalostajanoikeuksista (EYVL L 227, 1.9.1994, s. 1).

¹⁰ Neuvoston direktiivi 91/250/ETY, annettu 14 päivänä toukokuuta 1991, tietokoneohjelmien oikeudellisesta suojasta (EYVL L 122, 17.5.1991, s. 42).

¹¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/44/EY, annettu 6 päivänä heinäkuuta 1998, bioteknologian keksintöjen oikeudellisesta suojasta (EYVL L 213, 30.7.1998, s. 13).

9 a artikla

Julkisyhteisöjen käyttö

Jäsenvaltion lainsäädännön säännöksiä, joiden nojalla kansallisten patenttien käyttäminen muihin kuin kaupallisiin tarkoituksiin sallitaan julkisyhteisöille tai julkisyhteisöjen lukuun, voidaan soveltaa EU-patentteihin, mutta ainoastaan siinä määrin kuin olennaiset puolustukseen tai kansalliseen turvallisuuteen liittyvät tarpeet edellyttävät tällaista käyttöä. Patentinhaltijalle olisi ilmoitettava toimesta niin pian kuin kohtuudella mahdollista ja kyseisen julkisyhteisön olisi maksettava hänelle kyseisestä toimesta korvaus. Mahdolliset riidat siitä, onko EU-patenttia käytetty tässä artiklassa tarkoitetulla tavalla tai korvauksen määrästä ratkaistaan kyseisen jäsenvaltion kansallisissa tuomioistuimissa.

10 artikla

EU-patentilla saatavien oikeuksien sammuminen EU:ssa

EU-patentilla saatavat oikeudet eivät kata toimia, jotka koskevat tämän patentin käsittämää tuotetta ja jotka toteutetaan jäsenvaltioiden alueella sen jälkeen kun patentinhaltija on laskenut tuotteen EU:n markkinoille tai tuote on laskettu EU:n markkinoille patentinhaltijan suostumuksella, jollei patentinhaltijalla ole olemassa oikeutettuja perusteluja vastustaa tuotteen myöhempää markkinoille laskemista.

11 artikla

EU-patenttihakemuksen julkaisemisen jälkeen tuottamat oikeudet

1. Olosuhteisiin nähden kohtuullista korvausta voidaan vaatia sellaiselta kolmannelta osapuolelta, joka on EU-patenttia koskevan hakemuksen julkaisemispäivän ja EU-patentin myöntämistä koskevan ilmoituksen julkaisemispäivän välisenä aikana hyödyntänyt keksintöä tavalla, joka olisi kielletty EU-patentin nojalla tämän ajanjakson jälkeen.
2. Kohtuullista korvausta määritellessään [eurooppa- ja EU-patenttituomioistuin] ottaa huomioon kaikki merkitykselliset seikat kuten loukkauksesta kärsineelle keksinnön käytöstä aiheutuneet taloudelliset seuraukset ja keksintöä hyödyntäneen henkilön väärin perustein saaman hyödyn sekä osapuolten käyttäytymisen ja toimimisen vilpittömässä tai vilpillisessä mielessä. Korvaus ei ole rangaistuksen luonteinen.

12 artikla

Keksinnön aiempaan käyttöön perustuva oikeus

1. EU-patenttiin ei voi vedota sellaista henkilöä vastaan, joka on vilpittömässä mielessä käyttänyt keksintöä liiketoiminnassa EU:ssa tai tehnyt tosiasiallisia ja vakavia valmisteluja tällaista käyttöä varten ennen patentin myöntämisen perusteena olleen hakemuksen tekemispäivää tai, jos etuoikeutta on vaadittu, ennen hakemuksen etuoikeuspäivää (jäljempänä 'aiempi käyttäjä'); aiemmalla käyttäjällä on oikeus jatkaa kyseistä käyttöä liiketoiminnassa tai käyttää keksintöä siten, kuin hän on valmisteluissaan suunnitellut.
2. Aiemman käyttäjän oikeus voi siirtyä toiselle käyttäjän eläessä tai hänen kuoltuaan ainoastaan hänen yrityksensä tai yrityksen sen osan mukana, jossa käyttö on tapahtunut tai käytön valmistelut on tehty.

13 artikla

Menetelmäpatentit: todistustaakka

1. Jos EU-patentti on myönnetty menetelmään uuden tuotteen valmistamiseksi, pidetään ilman patentinhaltijan suostumusta valmistettua täysin samanlaista tuotetta patentoidulla menetelmällä valmistettuna, kunnes toisin todistetaan.
2. Edellä 1 kohdassa edellytettyä käännettyä todistustaakkaa sovelletaan myös, kun on erittäin todennäköistä, että kyseinen samanlainen tuote on valmistettu kyseistä menetelmää käyttäen, ja kun EU-patentin haltija ei kohtuullisista ponnisteluista huolimatta ole pystynyt määrittämään, mitä menetelmää on tosiasiassa käytetty.

Vastanäyttöä esitettäessä otetaan huomioon vastaajan oikeutettu etu hänen valmistus- ja liikesalaisuuksiensa suojelemiseksi.

13 a artikla

Muuntaminen eurooppapatenttia koskevaksi hakemukseksi, jossa nimetään yksi tai useampi jäsenvaltio

EU-patenttia koskeva hakemus voidaan muuntaa EP:lle toimitetulla pyynnöllä EU-patentin myöntämiseen asti ja Euroopan patenttisopimuksessa määrätyin edellytyksin eurooppapatenttia koskevaksi hakemukseksi, jossa nimetään yksi tai useampi jäsenvaltio.

3 JAKSO

EU-PATENTTI OMISTUKSEN KOHTEENA

14 artikla

EU-patentin rinnastaminen kansalliseen patenttiin

1. Jollei 15–24 artiklan säännöksistä muuta johdu, EU-patentti omistuksen kohteena rinnastetaan kokonaan ja koko EU:n alueella sen jäsenvaltion kansalliseen patenttiin, jonka alueella EU-patenttirekisterin tietojen mukaan:
 - a) patentin hakijan kotipaikka tai liikepaikka on EU-patenttia koskevan hakemuksen tekemispäivänä;
 - b) tai, jos a alakohtaa ei voida soveltaa, patentinhakijalla on toimipaikka tuona ajankohtana.

Muissa tapauksissa kyseinen jäsenvaltio on se jäsenvaltio, jossa EP:n kotipaikka on.

2. Jos EU-patenttirekisteriin on merkitty useampi henkilö yhteishakijoina, 1 kohdan a alakohtaa sovelletaan ensimmäiseksi merkittyyn yhteishakijaan. Jos tämä ei ole mahdollista, 1 kohdan a alakohtaa sovelletaan seuraaviin yhteishakijoihin merkitsemisjärjestyksessä. Kun 1 kohdan a alakohta ei sovellu kehenkään yhteishakijoista, sovelletaan 1 kohdan b alakohtaa.

15 artikla

Siirto

1. EU-patentin siirto on tehtävä kirjallisesti ja siihen vaaditaan sopimuspuolten allekirjoitukset, jollei siirto johdu oikeuden päätöksestä; jos näin ei tehdä, siirto on mitätön. Siirto on merkittävä EU-patenttirekisteriin.
2. Jollei 6 artiklan 1 kohdasta muuta johdu, siirto ei vaikuta kolmansien osapuolten ennen siirtämispäivää saamiin oikeuksiin.
3. Siirto tulee voimaan, siltä osin kuin se on todennettu 1 kohdassa tarkoitetuilla asiakirjoilla, ja kolmansiin osapuoliin nähden vasta, kun siirto on merkitty EU-patenttirekisteriin. Siirto tulee kuitenkin ennen rekisteröintiä voimaan kolmansiin osapuoliin nähden, jotka ovat saaneet oikeuden siirtämispäivän jälkeen, mutta jotka tiesivät siirtämisestä oikeuksien saamisen ajankohtana.

16 artikla

Esineoikeudet

1. EU-patentti voidaan yrityksestä erillään pantata tai se voi olla esineoikeuden kohteena.
2. Jos joku osapuolista sitä pyytää, 1 kohdassa tarkoitetut oikeudet merkitään EU-patenttirekisteriin ja julkaistaan EU-patenttilehdessä.

17 artikla

Pakkotäytäntöönpano

1. EU-patenttiin voidaan kohdistaa pakkotäytäntöönpanotoimia.
2. Jos joku osapuolista sitä pyytää, pakkotäytäntöönpano merkitään EU-patenttirekisteriin ja julkaistaan EU-patenttilehdessä.

18 artikla

Maksukyvyttömyysmenettely

1. EU-patentti voi olla maksukyvyttömyysmenettelyn kohteena vain siinä jäsenvaltiossa, jonka alueella velallisen elinalueen keskus sijaitsee.
2. Jos kyseessä on EU-patentin yhteisomistus, 1 kohtaa sovelletaan yhteisomistajan osuuteen.
3. Jos EU-patentti on maksukyvyttömyysmenettelyn kohteena, tätä koskeva merkintä tehdään toimivaltaisen kansallisen viranomaisen pyynnöstä EU-patenttirekisteriin ja julkaistaan EU-patenttilehdessä.

19 artikla

Sopimukseen perustuvat käyttöluvut

1. EU-patenttiin voidaan antaa käyttö lupa, joka koskee sitä kokonaan tai sen osaa ja koko EU:n aluetta tai sen osaa. Kyseessä voi olla yksinoikeuskäyttö lupa tai rajoittamaton käyttö lupa.
2. EU-patentin haltija voi vedota EU-patentin suomiin oikeuksiin sellaista käyttö luvan haltijaa vastaan, joka rikkoo käyttö lupasopimuksen rajoitusta.
3. Edellä 15 artiklan 2 ja 3 kohtaa sovelletaan EU-patenttia koskevan käyttö luvan antamiseen tai siirtoon.

Oikeuden käyttöluja

1. EU-patentin haltija voi toimittaa EPOLle kirjallisen ilmoituksen, jonka mukaan hän on valmis antamaan kenelle tahansa henkilölle luvan käyttää keksintöä käyttöluvan haltijana asianmukaista korvausta vastaan. Tässä tapauksessa EU-patentista ilmoituksen vastaanottopäivästä alkaen perittäviä vuosimaksuja alennetaan Euroopan patenttisopimuksessa määrätyin edellytyksin. Mikäli 5 artiklassa tarkoitettut oikeustoimet johtavat EU-patentin haltijan vaihdokseen, ilmoitus katsotaan peruutetuksi sinä päivänä, jona patenttiin oikeutetun henkilön nimi merkitään EU-patenttirekisteriin.
2. Ilmoitus on mahdollista peruuttaa milloin tahansa EPOLle osoitettavalla kirjallisella viestillä, mikäli kukaan ei ole vielä ilmoittanut patentinhaltijalle aikomuksestaan käyttää keksintöä. Peruutus tulee voimaan päivänä, jona EPO vastaanottaa mainitun viestin. Määrä, jolla vuosimaksua oli alennettu, on maksettava kuukauden kuluessa peruutuksesta; 25 artiklan 2 kohtaa sovelletaan, mutta kuuden kuukauden määräaika alkaa edellä mainitun määräajan päättymisestä.
3. Ilmoitusta ei voida tehdä, jos EU-patenttirekisteriin on merkitty yksinoikeuskäyttöluja tai jos tällaisen käyttöluvan merkitsemistä koskeva pyyntö on jätetty EPOLle.
4. Ilmoituksen perusteella kuka tahansa henkilö on oikeutettu käyttämään keksintöä käyttöluvan haltijana. Tämän artiklan edellytysten mukaisesti saatu käyttöluja rinnastetaan tätä asetusta sovellettaessa sopimukseen perustuvaan käyttölujaan.
5. Pyyntöä yksinoikeuskäyttöluvan merkitsemisestä EU-patenttirekisteriin ei oteta tutkittavaksi sen jälkeen, kun ilmoitus on tehty, ellei ilmoitusta peruuteta tai katsota peruutetuksi.
6. Jäsenvaltiot eivät voi myöntää oikeuden käyttöluja EU-patentin osalta.

Pakkolupien myöntäminen

1. EU-patentin hyödyntämisen puuttumisen tai riittämättömyyden vuoksi [eurooppa- ja EU-patenttituomioistuin] voi myöntää pakkoluvan kenelle tahansa henkilölle, joka sitä pyytää vähintään neljän vuoden kuluttua patenttihakemuksen tekemisestä ja kolmen vuoden kuluttua patentin myöntämisestä, jos patentinhaltija ei ole hyödyntänyt patenttia EU:ssa kohtuullisin ehdoin tai ei ole tehnyt tosiasiallisia ja vakavia valmisteluja hyödyntääkseen sitä, jollei hän esitä patentin hyödyntämättä jättämiseen hyväksyttäviä syitä, ja edellyttäen, että pakkoluvan myöntäminen on tarpeen yleisen edun vuoksi. Määritettäessä EU-patentin hyödyntämisen puuttumista tai riittämättömyyttä ei tehdä eroa EU:sta peräisin olevien tuotteiden ja EU:hun Maailman kauppajärjestön jäsenestä tuotujen tuotteiden välillä.
2. [Eurooppa- ja EU-patenttituomioistuin] voi pyynnöstä myöntää sellaiselle kansallisen patentin tai EU-patentin (jälkimmäisen patentin) tai kasvinjalostajanoikeuden haltijalle, joka ei voi hyödyntää jälkimmäistä patenttiaan tai kasvinjalostajanoikeuttaan loukkaamatta ensimmäistä patenttia, EU-patenttia (ensimmäistä patenttia) koskevan pakkoluvan, joka on voimassa jälkimmäisen patentin tai kasvinjalostajanoikeuden alueella, sillä edellytyksellä, että jälkimmäisen patentin tai kasvinjalostajanoikeuden mukainen keksintö tai uusi kasvilajike käsittää tärkeän teknisen edistysaskeleen, jolla on huomattava taloudellinen merkitys, ensimmäisen patentin mukaiseen keksintöön nähden. Ensimmäisen patentin haltijalla on oikeus saada kohtuullisin ehdoin vastavuoroinen lupa hyödyntää jälkimmäistä patentoitua keksintöä tai suojattua kasvilajiketta.

Jos edellä tässä kohdassa esitettyjä vastaavin edellytyksin EU-patentin haltijalle myönnetään ensimmäistä kansallista patenttia tai kansallista tai EU:n kasvinjalostajanoikeutta koskeva pakkolupa, ensimmäisen patentin tai kasvinjalostajanoikeuden haltijalla on oikeus saada kohtuullisin ehdoin vastavuoroinen lupa hyödyntää riippuvuussuhteessa olevan EU-patentin patentoitua keksintöä ensimmäisen patentin tai kasvinjalostajanoikeuden alueella.

3. [Eurooppa- ja EU-patenttituomioistuin] voi myöntää EU-patenttia koskevan pakkoluvan kansanterveysongelmista kärsiviin maihin vietävien lääkkeiden valmistusta koskevien patenttien pakkolisensoinnista 17 päivänä toukokuuta 2006 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 816/2006 esitetyin edellytyksin.
4. [Eurooppa- ja EU-patenttituomioistuin] voi jäsenvaltion pyynnöstä antaa luvan EU-patentin hyödyntämiseen kansallisissa hätätilanteissa tai muissa äärimmäisen kiireellisissä tilanteissa, myös äärimmäisen tärkeään yleiseen etuun liittyvissä tilanteissa.
5. Puolijohdeteknologian osalta hyödyntäminen on mahdollista ilman oikeudenhaltijan lupaa ainoastaan 4 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa.
6. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu käyttö lupa tai hyödyntämis lupa voidaan myöntää ainoastaan, jos käyttäjäehdokaas on yrittänyt saada patentinhaltijalta luvan kohtuullisin kaupallisin ehdoin ja edellytyksin ja jos nämä yritykset eivät ole johtaneet tuloksiin kohtuullisessa ajassa. Käyttöluvan myöntävä viranomais voi kuitenkin poiketa tämän edellytyksen soveltamisesta 4 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa. Tällaisissa tilanteissa oikeudenhaltijalle on ilmoitettava asiasta niin pian kuin on kohtuudella mahdollista.
7. Soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt sekä menettelyt, joita on noudatettava tässä artikkelissa esitettyjen periaatteiden soveltamiseksi, määritellään sopimuksessa [eurooppa- ja EU-patenttituomioistuimesta] ja sen perussäännössä ja työjärjestyksessä.

Pakkolupiin sovellettavat ehdot

Myöntäessään 21 artiklan mukaisen pakkoluvan [eurooppa- ja EU-patenttituomioistuimien] määrää, mitkä käyttötyypit se kattaa, sekä noudatettavat ehdot. Sovelletaan seuraavia ehtoja:

- a) hyödyntämisoikeuden laajuus ja kesto rajoitetaan siihen tarkoitukseen, johon se on myönnetty;
- b) hyödyntäminen ei ole yksinoikeudellinen;
- c) hyödyntämisoikeutta ei voi luovuttaa muutoin kuin yrityksen tai liikearvon sen osan mukana, johon kyseinen käyttö kuuluu;
- d) hyödyntäminen on sallittua pääasiassa EU:n sisämarkkinoiden tuotannon tarkoituksiin;
- e) [eurooppa- ja EU-patenttituomioistuimien] voi patentinhaltijan, sopimukseen perustuvan käyttöluvan haltijan tai pakkoluvan haltijan perustellun pyynnön perusteella muuttaa luvassa asetettuja edellytyksiä tai päättää peruuttaa lupa sillä edellytyksellä, että niiden henkilöiden, joille lupa on myönnetty, oikeutetut edut suojataan asianmukaisella tavalla, jos ja kun olosuhteet, jotka ovat johtaneet luvan myöntämiseen, muuttuvat tai lakkaavat olemasta olemassa eivätkä todennäköisesti toistu;
- f) luvanhaltijan on maksettava oikeudenhaltijalle asianmukainen korvaus kunkin yksittäisen tapauksen olosuhteiden mukaisesti, ottaen huomioon luvan taloudellinen arvo;
- g) silloin, kun on annettu riippuvuussuhteessa olevaa patenttia tai kasvinjalostajanoikeutta koskeva pakkolupa, ensimmäiseen patenttiin liittyvä hyödyntämisoikeus ei ole luovutettavissa, ellei myös jälkimmäistä patenttia tai kasvinjalostajanoikeutta luovuteta.

23 artikla

Vaikutukset suhteessa kolmansiin osapuoliin

1. Edellä 16–22 artiklassa tarkoitetuilla EU-patenttia koskevilla oikeustoimilla on oikeusvaikutus suhteessa kolmansiin osapuoliin kaikissa jäsenvaltioissa vasta, kun ne on merkitty EU-patenttirekisteriin. Tällaisella toimella on kuitenkin ennen merkintää oikeusvaikutuksia suhteessa kolmansiin osapuoliin, jotka ovat saaneet patenttia koskevan oikeuden tämän toimen jälkeen mutta jotka tiesivät toimesta saadessaan nämä oikeudet.
2. Edellä 1 kohtaa ei sovelleta henkilöön, joka saa EU-patentin tai EU-patenttia koskevan oikeuden koko yrityksen siirtämisen tai muun yleisseuraannon kautta.

24 artikla

EU-patenttia koskeva hakemus omistuksen kohteena

1. Edellä 9 a artiklaa, 14–19 artiklaa ja 21 artiklan 3–6 kohtaa sekä 22 artiklaa sovelletaan EU-patenttia koskevaan hakemukseen, jolloin kaikkiin viittauksiin EU-patenttirekisteriin katsotaan sisältyvän viittaukset Euroopan patenttisopimuksessa edellytettyn Euroopan patenttirekisteriin.
2. Oikeudet, jotka kolmas osapuoli on saanut 1 kohdassa tarkoitetun EU-patenttia koskevan hakemuksen perusteella, pysyvät voimassa tällä hakemuksella myönnetyn EU-patentin osalta.

III LUKU

EU-PATENTIN VOIMASSAPITÄMINEN, RAUKEAMINEN JA MITÄTTÖMYYS

I JAKSO

VOIMASSAPITÄMINEN JA RAUKEAMINEN

25 artikla

Vuosimaksut

1. EU-patenteista on suoritettava EPOLle vuosimaksuja. Maksut suoritetaan sitä vuotta seuraavista vuosista, jonka aikana EU-patentin myöntämispäätös julkaistaan 57 artiklassa tarkoitetussa EU-patenttilehdessä.
2. Jos vuosimaksua ei ole suoritettu viimeistään erääntymispäivänä, voidaan maksu pätevästi suorittaa kuuden kuukauden kuluessa erääntymispäivästä edellyttäen, että samanaikaisesti suoritetaan lisämaksu.
3. Kahden kuukauden kuluessa EU-patentin myöntämispäätöksen julkaisemisesta maksettaviksi erääntyvät vuosimaksut katsotaan pätevästi suoritetuiksi, jos ne maksetaan 2 kohdassa mainitussa määräajassa. Tässä tapauksessa ei peritä lisämaksuja.

26 artikla

Luopuminen

1. EU-patentista voi luopua ainoastaan kokonaan.
2. Patentinhaltijan on ilmoitettava luopumisesta kirjallisesti EPOLle. Luopuminen tulee voimaan vasta, kun se merkitään EU-patenttirekisteriin.

3. Luopuminen merkitään EU-patenttirekisteriin ainoastaan sellaisen kolmannen osapuolen suostumuksella, joka on rekisteriin merkityn esineoikeuden haltija tai jonka osalta rekisteriin on tehty 5 artiklan 4 kohdan ensimmäisen virkkeen mukainen merkintä. Jos rekisteriin on merkitty käyttöluupa, luopuminen merkitään rekisteriin ainoastaan, jos patentinhaltija todistaa, että hän on aiemmin ilmoittanut käyttöluvan haltijalle aikomuksestaan luopua patentista; merkintä tehdään Euroopan patenttisopimuksen määräysten mukaisesti.

27 artikla

Raukeaminen

1. EU-patentti raukeaa:
 - a) 20 vuoden kuluttua patenttihakemuksen tekemispäivästä;
 - b) jos patentinhaltija luopuu patentista 26 artiklan mukaisesti;
 - c) jos vuosimaksua ja mahdollisia lisämaksuja ei ole suoritettu määräajassa.
2. EU-patentin raukeamisen, joka johtuu vuosimaksun ja mahdollisten lisämaksujen jättämisestä suorittamatta määräajassa, katsotaan tapahtuneen vuosimaksun erääntymispäivänä.
3. EPO kirjaa EU-patentin raukeamisen Euroopan patenttisopimuksen määräysten mukaisesti.

Oikeuksien ennalleen palauttaminen
(Restitutio in integrum)

1. EU-patentin haltija, joka siitä huolimatta, että on toimittu olosuhteiden edellyttämällä huolellisuudella, ei ole kyennyt noudattamaan EPOon nähden määräaikaa, saa pyynnöstä oikeutensa palautetuiksi ennalleen, jos määräajan noudattamatta jättämisestä on välittömänä seurauksena tämän asetuksen säännösten nojalla oikeuden tai muutoksenhakekeinon menetys. Oikeuksien ennalleen palauttamiseksi sovelletaan Euroopan patenttisopimuksessa määrättyjä menettelyjä.
2. Kun patentinhaltijan oikeudet palautetaan, hän ei voi vedota oikeuksiinsa sellaisen kolmannen osapuolen suhteen, joka 1 kohdassa tarkoitetun oikeuksien menetyksen ja kyseisten oikeuksien palauttamisilmoituksen julkaisemisen välisenä aikana vilpittömässä mielessä on alkanut käyttää tai ryhtyä tosiasiallisiin ja vakaviin valmisteluihin käyttääkseen EU:ssa keksintöä, jolla on EU-patentti.

2 JAKSO

EU-PATENTIN KUMOAMINEN JA RAJOITTAMINEN

28 artikla

Kumoamisen perusteet

1. EU-patentti voidaan kumota ainoastaan seuraavin perustein:
 - a) patentin kohde ei ole Euroopan patenttisopimuksen 52–57 artiklan mukaan patentoitavissa;
 - b) keksintö ei käy patentista ilmi niin selvästi ja täydellisesti, että alan ammattilainen voi sen perusteella käyttää keksintöä;
 - c) patentin kohde käsittää sellaista, mikä ei käy ilmi tehdystä patenttihakemuksesta, tai, jos patentti on myönnetty jaetun hakemuksen tai Euroopan patenttisopimuksen 61 artiklan mukaisesti tehdyn uuden patenttihakemuksen perusteella, patentin kohde käsittää sellaista, mikä ei ole käynyt ilmi aiemmin tehdystä hakemuksesta;
 - d) patentilla suotua patenttisuojaa on laajennettu;
 - e) patentinhaltija ei ole tämän asetuksen 4 artiklan 1 ja 2 kohdan nojalla oikeutettu patenttiin;
 - f) patentin kohde ei ole uusi verrattuna sellaisen kansallista patenttia koskevan hakemuksen tai sellaisen kansallisen patentin sisältöön, jota on pidetty jäsenvaltiossa yleisön saatavana EU-patentin hakemispäivästä tai sitä myöhemmästä ajankohdasta alkaen tai, jos etuoikeutta on pyydetty, EU-patentin etuoikeuspäivästä alkaen, ja jonka hakemispäivä tai etuoikeuspäivä on edellä tarkoitettua päivää aiempi ajankohta.
2. Jos kumoamisperusteet koskevat vain osaa patentista, patenttia rajoitetaan muuttamalla patenttivaatimuksia vastaavasti ja se kumotaan osittain.

Rajoittamispyyntö

Patentinhaltijan EPOLle toimittamasta pyynnöstä EU-patenttia voidaan rajoittaa patenttivaatimuksia muuttamalla. Rajoittamista koskevaan pyyntöön sovelletaan Euroopan patenttisopimuksen määräyksiä.

V LUKU

VAIKUTUS KANSALLISEEN OIKEUTEEN

Päällekkäisen suojan kieltö

1. Jos jäsenvaltiossa myönnetyn kansallisen patentin kohteena on keksintö, johon on myönnetty EU-patentti samalle keksijälle tai sille, jolle hänen oikeutensa on siirtynyt, samana päivänä tai, jos etuoikeutta on pyydetty, samoin etuoikeuspäivin ja siltä osin kuin kansallinen patentti kattaa saman keksinnön saman alueen osalta kuin EU-patentti, kyseisen kansallisen patentin vaikutus lakkaa päivänä, jona:
 - a) asetettu määräaika väitteen tekemiseksi päätöstä vastaan, jolla EPO on myöntänyt EU-patentin, umpeutuu eikä yhtään väitettä ole esitetty,
 - b) väitemenettely on päätetty päätöksin, että EU-patentti pysyy voimassa tai
 - c) kansallinen patentti on myönnetty, jos tämä päivä on myöhäisempi kuin, tapauksesta riippuen, a tai b alakohdassa tarkoitettu päivä.
2. EU-patentin myöhempi raukeaminen tai mitätöinti ei vaikuta 1 kohdan säännöksiin.

3. Kukin jäsenvaltio voi vahvistaa menettelyn, jonka mukaisesti todetaan, että kansallisen patentin vaikutus lakkaa kokonaan tai mahdollisesti osittain. Lisäksi jäsenvaltio voi päättää, että kansallisella patentilla ei ole ollut alusta alkaen vaikutusta.
4. EU-patentin tai EU-patenttia koskevan hakemuksen ja kansallisen patentin tai kansallista patenttia koskevan hakemuksen päällekkäinen suoja on voimassa 1 kohdassa tarkoitettuun ajankohtaan asti.

VI LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

56 artikla

EU-patenttirekisteri

EPO pitää EU-patenttirekisteriä, joka sisältää ne tiedot, joiden rekisteröimistä edellytetään tässä asetuksessa. Rekisteri on julkinen.

57 artikla

EU-patenttilehti

EPO julkaisee säännöllisesti EU-patenttilehteä. Se sisältää EU-patenttirekisteriin tehdyn merkinnät sekä muut tiedot, joiden julkaisemisesta säädetään tässä asetuksessa tai täytäntöönpanoasetuksessa.

61 artikla

Kääntämistä koskevat järjestelyt

Tähän asetukseen liittyy erillinen asetus, jossa säädetään kääntämistä koskevista järjestelyistä EU-patentin osalta ja jonka neuvosto antaa yksimielisesti Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 118 artiklan toisen alakohdan mukaisesti. Tämä asetus tulee voimaan yhdessä kääntämistä koskevista järjestelyistä EU-patentin osalta annetun erillisen asetuksen kanssa.

62 artikla

EU-patenttijärjestelmän toimintaa koskeva kertomus

Komissio esittää neuvostolle viimeistään viiden vuoden kuluttua ensimmäisen EU:n nimeävän patentin myöntämisestä kertomuksen EU-patenttijärjestelmän toiminnasta ja tekee tarvittaessa aiheellisia ehdotuksia tämän asetuksen muuttamiseksi. Kertomukseen on sisällytettävä laadun ja johdonmukaisuuden arviointi, päätösten edellyttämät määräajat ja keksijöille aiheutuvat kustannukset. Komissio esittää seuraavat kertomukset EU-patenttijärjestelmän toiminnasta viiden vuoden välein.

63 artikla

Voimaantulo

1. Tämä asetus tulee voimaan kuudentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä, ottaen asianmukaisesti huomioon 61 artiklan.
2. EU-patenttia koskevan hakemuksen voi toimittaa EPOLle siitä päivästä alkaen, jona Euroopan patenttisopimus tulee voimaan Euroopan unionin osalta, tai siitä päivästä alkaen, jona sopimus eurooppa- ja EU-patenttituomioistuimesta tulee voimaan, sen mukaan, kumpi ajankohta on myöhäisempi.
3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu ajankohta julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja